

FORORD

Træthed og stress kan gøre alle uopmærksomme, urolige og ude af stand til at opfatte, hvad der bliver sagt. Det er normalt. Men har man ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder, dvs. en grundlæggende forstyrrelse i evnen til at være opmærksom) er situationen sådan hele tiden. Man kan ikke fastholde opmærksomheden og kan hverken forstå eller forholde sig til meget af det, man hører og ser. Man kan ikke sidde stille, men går fra det ene til det andet og bliver aldrig færdig med noget. Man forstyrrer, afbryder, dominerer, irriterer – og oplever derved ofte modvilje fra omgivelserne.

Sygdommen ADHD har været synlig i skolerne i mange år – under navnet DAMP. Men der er dog stadig stor usikkerhed om den tidlige diagnose og om den pædagogiske og medicinske behandling, både i skole og i hjem.

Blandt voksne er situationen langt værre. De får ikke stillet diagnosen. De bliver ikke behandlet. De bliver evt. betragtet og behandlet som misbrugere og/eller personlighedsforstyrrede (især med borderline eller psykopati), fordi ADHD hos voksne ofte ledsages af sådanne afvigelse. Og rigtig mange bliver involveret i trafikulykker og kriminalitet og ender som sociale tabere. Behandlingssystemet og det sociale væsen har svigtet. ADHD har været en blind plet i voksenpsykiatrien. Et hul i de faglige uddannelser i sundheds- og socialvæsenet.

Med denne bog vil PsykiatriFonden gerne være med til at ændre disse forhold og til at udbrede kendskabet til opmærksomhedssygdommen i befolkningen og blandt de professionelle. ADHD skal på dagsordenen hos de studerende, de kommende læger, psykiatere og psykologer. ADHD skal indgå i sygeplejeuddannelsen, lærer- og pædagoguddannelserne, socialrådgiveruddannelsen m.m. Det er på tide, at mennesker med ADHD får den rette diagnose og en anstændig behandling.

Bogen er skrevet af en tværfaglig gruppe af psykiatere og børnepsykiatere, pædagoger og psykologer. Folk med stor personlig erfaring på området. Bogen giver således en grundig indføring i alle relevante sider af ADHD-sygdommen, ikke bare det psykiatriske og medicinske, men også de miljømæssige, pædagogiske, sociale og psykologiske sider. Den er velegnet som en indføring i det tværfaglige felt, som ADHD-behandlingen repræsenterer. Del 1 handler primært om børn med ADHD, mens del 2 handler om voksne.

Det forhold, at bogen er skrevet af flere forskellige forfattere, bevirker naturligvis, at der forekommer en del gentagelse, fx omkring hyppighed, pædagogisk behandling og medicinering. Men gentagelserne bevirker samtidig, at kapitlerne kan læses hver for sig. På enkelte punkter kan der spores små forskelle i forfatterens holdning til ADHD, fx i spørgsmålet om, hvem og hvor mange der skal have medicin. Det er imidlertid et vilkår, som gælder overalt i psykiatrien. Fagfolk prioriterer det, som de selv er eksperter i. Der er dog stort set enighed i kapitlerne, der alle bidrager til at tegne et komplet billede af opmærksomhedsforstyrrelsen ADHD.

For at levendegøre stoffet er tre af de tolv kapitler konkrete beskrivelser af menneskers liv og færden med ADHD, som det ser ud fra psykiaterens konsultationsværelse. Her får man i et ligefremt sprog illustreret, hvad ADHD er og betyder for familielivet. Samt masser af gode råd og vejledninger.

Det er mit håb, at denne bog vil blive en øjenåbner for mange mennesker, sådan at ADHD bliver en diagnose, som befolkningen kender til, og som alle professionelle, fra pædagoger og sagsbehandlere til psykiatere og psykologer, kan stille og håndtere med samme professionalisme og respekt, som gælder de mere velkendte psykiske sygdomme som angst og depression.

Jes Gerlach